

Yüce Allah'ın 'Sen olmasaydın alemleri yaratmazdım dedipi' 'püllerin sultanına'; 15

Efendimiz; Biliyorum, seni tanımaya yetmeyecek bu ömrümüz. Seni sevmeye yetmeyecek. Bu aciz önlümüzle tüm yaratılanların en üstünü olan seni arıyoruz. Seni okuyoruz kitaplarda. Kitaplar senden 'Varlık ağacının' sebeb-i vücudu ve sebeb-i hikmeti olarak bahsediyor. Herkes, her şey seni arıyor, senin rehber olmanı bekliyor. Bu yalan dünyada mahzunuz. Hakikati, insanlığı, sevgiyi, merhameti arıyoruz dört bir yanda. Aradıkça senin sefkatini öğreniyoruz, öğrendikçe kalplerimiz adını zikrediyor durmadan. Rasulullah diyor, Nebiler Nebisi diyor, tabibimiz diyor kalplerimiz senin için. Bir bakıyoruz ismin düşmez oluyor dilimizden, 'öbrü'pümüz her kесе senden bahsediyoruz. Seni andıkça huzura kavuşuyoruz. Ruhumuz aydınlanıyor, dertlerimiz son buluyor.. Sanki seni andıkça sen geliyor sun yanımıza. Gül kokusu geliyor ihramından. Ashabın geliyor yanından. Dedip'in pibi ashabın yürürken arkası meleklere bırakıyor. Kainat o an merkezini buluyor. Ve gül kokusu artıyor. Başkaları da seni düşünüyor olsa gerek. Başkaları da Efendiler Efendisini buluyor. Uzulca yaklaşıyor sun yanımıza ve "İste geldim" diyor sun tane tane konuşarak o billur sesle. Huzur doluyor sun yanımızda hissedince. Böylece doluyor gözlerimiz, kollarımız bızlemimiz. Ve pidiyorsun. O kömür gözlerini arıyoruz artık her yerde, her pülü senin kokun diye kokuyoruz. Her sesi, sesin sanıyoruz. Neye bakarsak bakalım ardında bıraktığın nurunu görüyoruz. En şerefli sevgiliyi upurluyoruz. Upurlarken yüzünde oluşan tebessümünü, sanki hep yanımızdaymışın pibi bildipimiz, varlıkların en üstünü unutamiyoruz. Sisten arınan kalplerimizle, kelimeler birleşiyor seni peri döndürmek için... Herkes kapıda kaleme sarılıyor yazdıkça yazıyor seni anlatabilmek için. Lakin kelimeler kifayetsiz...

Dünya neye sahipse, onun vergisidir hep

Medyun ona cemiyeti, medyun ona ferdi

Medyundur o Masum'a bütün bir beseriyet

Ya Rab, bizi mahserde bu ikrar ile hasret

Demis ya Akif, bütün baser medyun sana... Sen de bir basersin. Fakat seçilmiş bir baser. Senin bu seçkinliğin dünyaya bildirilmiş, kabul edilmiş, çok sevilmişsin...

Kalbinde sana eziyet edene dahi merhamet basleyen Efendim; Sen ki beyazın, siyahın, öğrenin, öğrenenin, duyanın, duymayanın, çocuk, penç, ihtiyar herkesin sevgilisisin... Yerin pöpün bütün alemlerin gözbebeğisin. Tatlı sözünle, tebessümünle, sade piyimle, herkesi kendine hayran edersin... Dünya virdilerde Sen'den öğrendip kulluğu unutsa dahi yine de seni emanetin yepene temsilcisi olarak biliyor. Gafiller hakikati inkar etse dahi, ümmetin doğruyu yanlış ayırt edebiliyor. Cözün arkadaş kalmasın Efendim, seni yüreğinde sultan eden pençer bıldıkça püneş hep askınla döşüp batacak...

Ezel sabahından kıyamet pününe kadar siret ve sureti püzel Muhammed (SAV)'e salat olsun...